NIEMCY NORWEGIA POLSKA PORTUGALIA HISZPANIA

OPEN LEARNING VENUES

POLSKI

OTWARTE MIEJSCA NAUKI W SPOŁECZNOŚCIACH LOKALNYCH

EUROPEJSKIE DOBRE PRAKTYKI

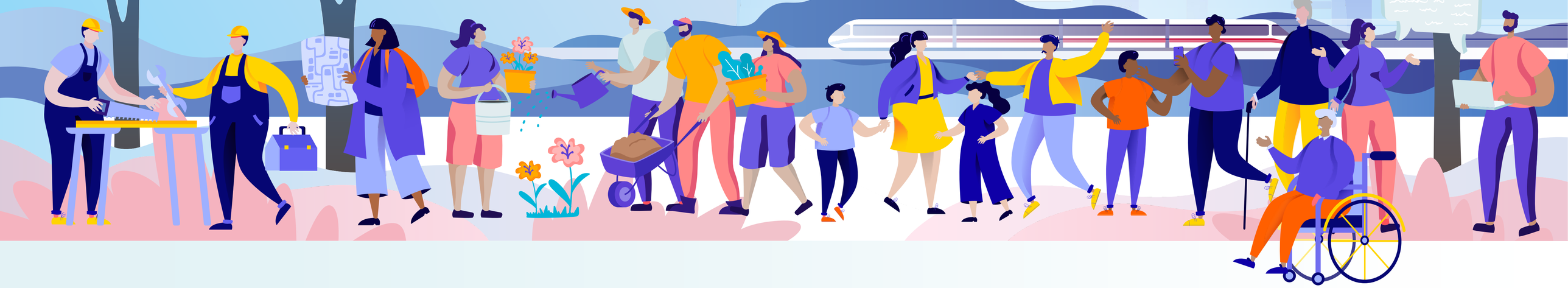

Publikacja została przygotowana jako część projektu “Open Learning Venues for Intercultural and Intergenerational Community” przy wsparciu programu Unii Europejskiej Erasmus +.

Projekt współfinansowany w ramach programu Unii Europejskiej „Erasmus+”

Wsparcie Komisji Europejskiej dla opracowania tej publikacji nie stanowi autoryzacji dla jej treści, odzwierciedlającej jedynie poglądy autorów i Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiekolwiek wykorzystanie zawartych tutaj informacji.

PUBLIKACJA JEST BEZPŁATNA
Publikacja została opracowana przez zespół projektowy złożony z przedstawicieli wszystkich organizacji partnerskich.
Wszystkie zdjęcia pochodzą z archiwów organizacji realizujących projekt.

Ten utwór jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe.

Białystok, Arendal, Brunszwik, Pampeluna, Ponte de Sor 2020

OPEN LEARNING VENUES

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie 4

Europejskie dobre praktyki w tworzeniu Otwartych Miejsc Nauki z krajów partnerskich projektu 8

- Niemcy 9
- Norwegia 19
- Polska 29
- Portugalia 39
- Hiszpania 49

Organizacje partnerskie 59

- Volkshochschule Braunschweig GmbH 60
- Arendal Adult Learning Center (Arendal voksenopplæring) 61
- Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych 62
- Caminhar – A.C.A.S. 63
- Asociación Piparrika Elkartea 64

WPROWADZENIE

Otwarte Miejsca Nauki jako narzędzie wspierające integrację społeczną

Projekt „Open Learning Venues for Intercultural and Intergenerational Community", współfinansowany z programu Unii Europejskiej Erasmus+, wdraża działania zapobiegające marginalizacji grup defaworyzowanych – w szczególności osób ze środowisk migracyjnych (uchodźcy, nowoprzybyli migranci, osoby ubiegające się o azyl) oraz osób w starszym wieku. Głównym priorytetem realizowanego projektu jest szeroko rozumiana integracja społeczna w społecznościach lokalnych.

Naszym celem jest tworzenie otwartych miejsc do nauki i budowanie społeczności międzykulturowych i międzypokoleniowych, z wykorzystaniem potencjału przestrzeni publicznej. Chcemy tworzyć działania, które są atrakcyjne i angażują różnorodne grupy osób i różnych przedstawicieli społeczności lokalnych – ze szczególnym uwzględnieniem osób dorosłych.

Wyzwania dla społeczeństw europejskich jako kontekst tworzenia Otwartych Miejsc Nauki

Trwające konflikty zbrojne, wojny, zanieczyszczenie środowiska naturalnego i nasilające się procesy migracyjne wpływają na wzrost liczby uchodźców i migrantów w krajach europejskich. W ostatnich latach, zwłaszcza od 2015 r., mamy do czynienia z niespotykanym do tej pory na tak dużą skalę napływem osób poszukujących bezpieczeństwa na naszym kontynencie (w tym migrantów). Procesy te bezpośrednio przekładają się na rosnącą różnorodność w Europie – również w skali lokalnej – i wiemy, że społeczeństwa goszczące uchodźców i migrantów nie zawsze są przygotowane na spotkanie z „nieznajomymi".

Kolejnym, bardzo poważnym problemem współczesnej Europy jest starzenie się społeczeństwa. Stwarza to poważne wyzwania dla społeczności lokalnych. Wiele osób starszych doświadcza samotności i izolacji. Taka sytuacja wymaga intensyfikacji działań na rzecz włączenia osób starszych do społeczności, zapobiegania ich wykluczeniu i stworzenia możliwości pełnego uczestnictwa w życiu społeczności lokalnych.

Jesteśmy świadomi, że te dwie grupy docelowe są wysoce zagrożone wykluczeniem społecznym. Wynika to z często ich niskich kompetencji i umiejętności, niskiej motywacji do podejmowania działań edukacyjnych, trudności w integracji ze społecznością lokalną oraz dystansu do tych grup. Jest to wynikiem braku wiedzy o sobie nawzajem. Wynika z niedosytu możliwości do wzajemnego poznawania się oraz rozwijania umiejętności i kompetencji w przyjaznym, otwartym i wspierającym otoczeniu.

OTWARTE MIEJSCE NAUKI – **JAK JE ROZUMIEMY?**

Otwarte Miejsce Nauki

to celowo stworzona, otwarta przestrzeń (w budynku lub na zewnątrz), w której odbywa się proces uczenia się ukierunkowany na wzmocnienie społeczności na różne sposoby, w oparciu o współpracę różnych podmiotów zaangażowanych w edukację osób dorosłych, z uwzględnieniem kontekstu międzykulturowego i międzypokoleniowego

OPEN LEARNING VENUES

Otwarte

ponieważ uczniowie i inni uczestnicy procesu kształcenia mają łatwy dostęp do nich i spotykają się z innymi ludźmi, głównie z ich sąsiedztwa. Wszyscy w ten sposób stają się uczniami.

Miejsca

te są zlokalizowane głównie poza typowymi instytucjami edukacji dorosłych, ale w powiazaniu z innymi lokalnymi organizacjami i inicjatywami, zajmującymi się edukacją w szerokim zakresie. Mogą to być miejsca związane ze wspólnymi zainteresowaniami lub spotkaniami, także wewnątrz instytucji, ale otwarte dla wszystkich chętnych osób.

Nauka

jest prowadzona w otwartej i wszechstronnej formie: od siebie wzajemnie i/lub w towarzystwie opiekunów, nauczycieli lub zaangażowanych wolontariuszy. Mówiąc językiem oficjalnej europejskiej polityki edukacyjnej: w szerokim zakresie nieformalnego i pozaformalnego uczenia się.

Ze względu na specyfikę tych dwóch grup – osób ze środowisk migracyjnych i osób starszych – konieczne jest kreowanie możliwości i przestrzeni do uczenia się i rozwijania kompetencji odpowiadających ich potrzebom.

Ważną rzeczą jest, aby procesy te odbywały się w przestrzeni publicznej, poza zamkniętymi murami szkół, aby dostęp do tych działań edukacyjnych był łatwy, a ich formuła możliwie jak najbardziej integrująca. Wynika to przede wszystkim z niskich kompetencji społecznych i językowych oraz motywacji do podejmowania działań edukacyjnych osób z grup docelowych. Uważamy, że pomocne w tym zakresie może być rozwijanie współpracy różnych podmiotów ze społeczności lokalnych, takich jak organizacje pozarządowe, centra edukacji dorosłych, instytucje kultury, lokalni decydenci, itp. Naszym zdaniem ważne jest również podnoszenie kompetencji edukatorów wdrażających tego typu działania.

Projekt i produkt

Projekt został opracowany i wdrożony w ramach partnerstwa pięciu organizacji z pięciu różnych krajów europejskich: Caminhar – A.C.A.S. (Portugalia), Volkshochschule Braunschweig (Niemcy), Arendal voksenopplæring (Norwegia), Piparrika Elkartea (Hiszpania) i Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych (Polska).

W trakcie realizacji projektu zebraliśmy doświadczenia i dobre praktyki w tworzeniu otwartych miejsc nauki w kontekście budowania międzykulturowych i międzypokoleniowych społeczności lokalnych. Spotkaliśmy się pięć razy w siedzibach naszych organizacji, dzieliliśmy się wiedzą, omawialiśmy nasze doświadczenia oraz pracowaliśmy nad przygotowaniem e-booka, promującego istniejące w naszych krajach podejścia do otwartych miejsc nauki i metod pozaformalnej edukacji dorosłych.

Ponadnarodową wartością projektu jest możliwość poznania różnych podejść do edukacji dorosłych w kontekście międzykulturowym i międzypokoleniowym. Każdy kraj ma swoją indywidualną specyfikę, a jedynie międzynarodowy wymiar projektu daje możliwość zapoznania się z nią, skonfrontowania swoich własnych działań i szukania najbardziej skutecznych rozwiązań.

Niniejszy e-book zawiera przykłady najlepszych praktyk, pomysłów i metodologii otwartych miejsc uczenia się, które działają na rzecz integracji społeczności międzykulturowych i międzypokoleniowych. Publikacja podzielona jest na pięć rozdziałów a każdy z nich opisuje praktyki z innego kraju. Aby książka była bardziej przejrzysta, przykłady dobrych praktyk zostały podzielone na siedem różnych kategorii i oznaczone kolorem przypisanym do każdej z nich (legenda wyjaśniająca ten podział znajduje się poniżej). Każdą z opisanych praktyk można połączyć z więcej niż jedną kategorią.

Mamy nadzieję, że nasza praca będzie inspiracją do podejmowania działań integracyjnych w lokalnych społecznościach i będzie wzmacniać zacieśnianie współpracy pomiędzy różnymi lokalnymi podmiotami: centrami edukacji, organizacjami pozarządowymi,

instytucjami kultury itp. Dobrej lektury i powodzenia w realizacji działań na rzecz otwartych, międzykulturowych i międzygeneracyjnych społeczności!

Zespół projektowy

KATEGORIE PRZYPISANE DO OPISÓW DOBRYCH PRAKTYK

IGA

DZIAŁANIA MIĘDZYPOKOLENIOWE

ŻÓŁTY

ICA

DZIAŁANIA MIĘDZYKULTUROWE

NIEBIESKI

CUL

KULTURA

CZERWONY

ENV

ŚRODOWISKO

ZIELONY

LOC

SPOŁECZNOŚĆ LOKALNA

CZARNY

LAN

KOMPETENCJE JĘZYKOWE

RÓŻOWY

EDU

EDUKACJA PODSTAWOWA

POMARAŃCZOWY

SOC

AKTYWNOŚĆ SPOŁECZNA

FIOLETOWY

OPEN LEARNING VENUES

NIEMCY NORWEGIA POLSKA PORTUGALIA HISZPANIA

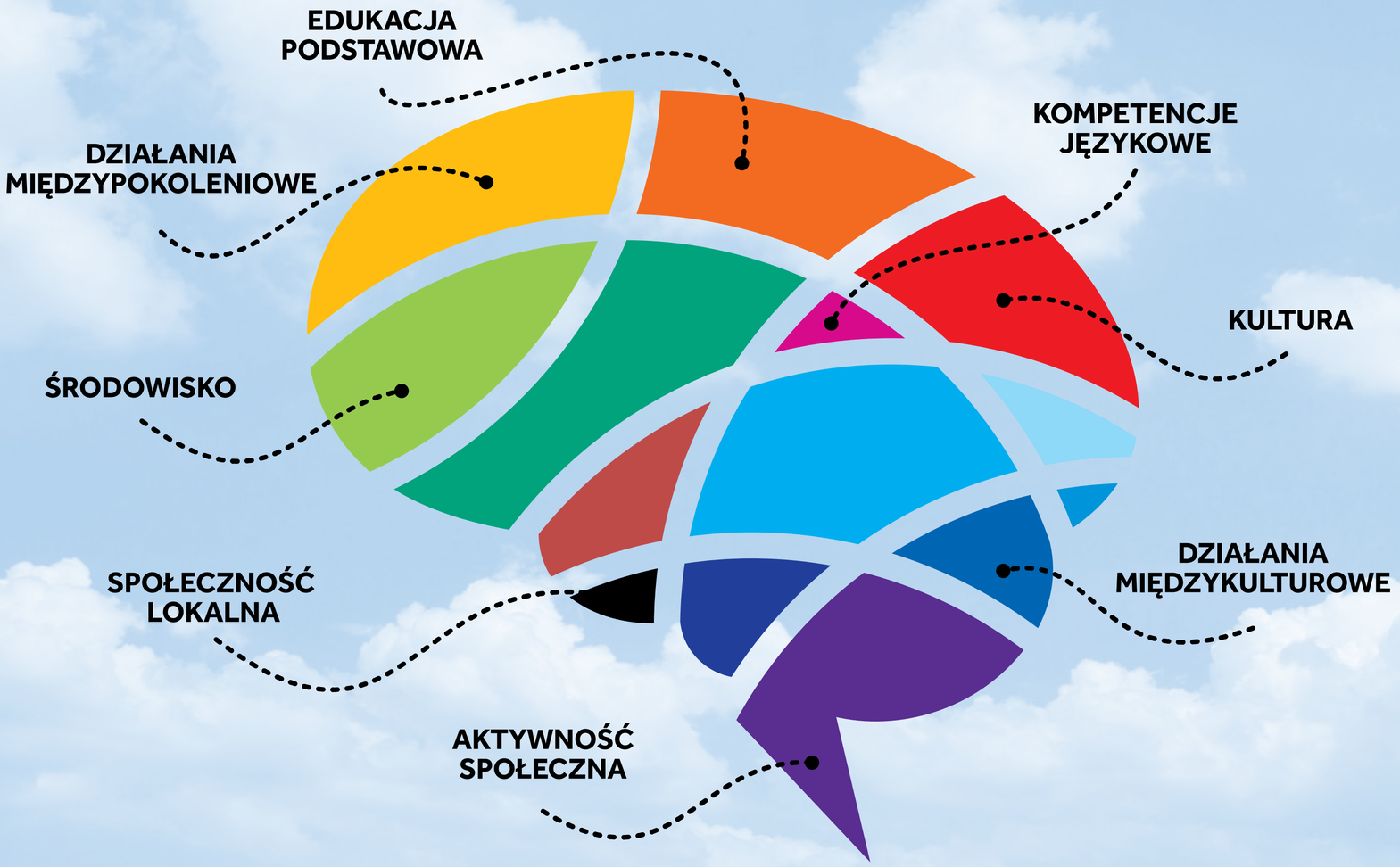

EUROPEJSKIE DOBRE PRAKTYKI W TWORZENIU OTWARTYCH MIEJSC NAUKI Z KRAJÓW PARTNERSKICH PROJEKTU

NIEMCY

Brunszwik

ODKRYWANIE LOKALNYCH MIEJSC – EDUKACJA PODSTAWOWA DOTYCZĄCA SZLAKÓW HISTORYCZNYCH I KULTUROWYCH

„SAMMELSURIUM" – ŁĄCZENIE EDUKACJI PODSTAWOWEJ I WARSZTATÓW RZEMIEŚLNICZYCH DLA UCHODŹCÓW

STADTGARTEN BEBELHOF – PROJEKT OGRODNICTWA MIEJSKIEGO

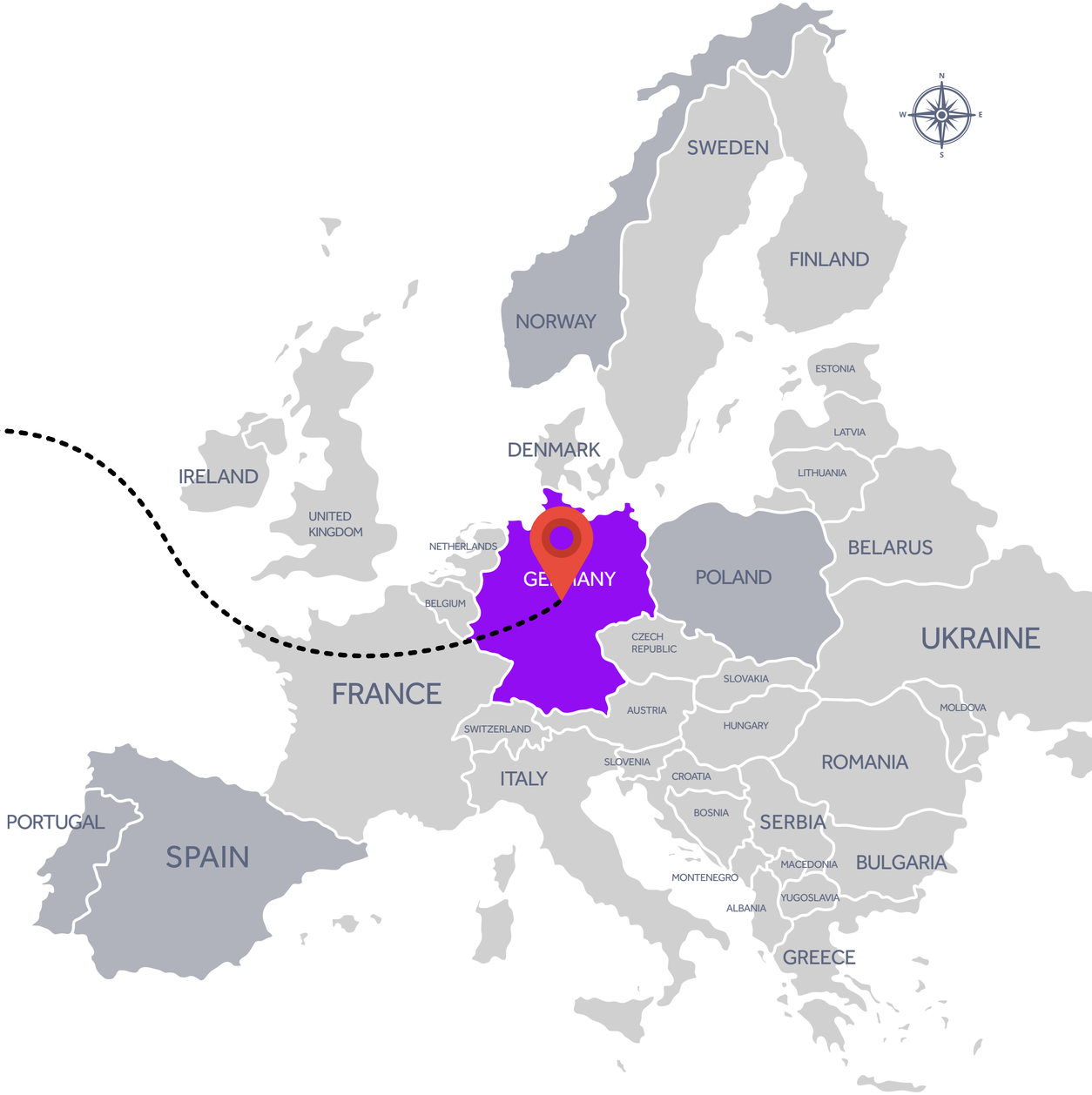

ODKRYWANIE LOKALNYCH MIEJSC – EDUKACJA PODSTAWOWA DOTYCZĄCA SZLAKÓW HISTORYCZNYCH I KULTUROWYCH

Co

- Badanie możliwości w dziedzinie edukacji podstawowej związanej z zagadnieniami historycznymi, politycznymi i kulturalnymi i organizowanie lokalnych miejsc nauki
- Realizacja różnych projektów popartych odpowiednimi działaniami, zawsze w powiązaniu z konkretnymi historiami lokalnymi i regionalnymi oraz osobistymi doświadczeniami uczniów i osób kontaktowych
- Współpraca Regionalnego Centrum Edukacji Podstawowej w Volkshochschule (RGZ) z różnymi zainteresowanymi organizacjami w mieście, takimi jak muzea, miejsca pamięci, teatr, organizacje pozarządowe itp.

Dlaczego

- W celu rozszerzenia obszarów edukacji podstawowej poza podstawowe elementy alfabetyzacji, umiejętności liczenia i ICT oraz poszerzenia ich o tematy historyczne, polityczne i kulturalne
- W celu połączenia i rozwijania podstawowych kompetencji w tych dziedzinach pochodzących z dostępnych dla uczniów miejsc, w konkretnym kontekście lokalnym i regionalnym
- Aby zaoferować inspirujące możliwości uczenia się poprzez spotkania i komunikację z różnymi autentycznymi partnerami dialogu z instytucji, organizacji oraz inicjatyw
- Aby wdrożyć osoby będące na etapie edukacji podstawowej do samodzielnych działań edukacyjnych w ramach wyżej opisanej tematyki, skupienie się np. na badaniach z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych lub przygotowywaniu i wykorzystywaniu wywiadów
- Aby stworzyć możliwości i zachęcić osoby o niskich kwalifikacjach będące na etapie edukacji podstawowej do wyjścia do wybranych miejsc historycznych, społeczno-politycznych i kulturalnych w ich rodzinnym mieście w celu umożliwienia im zdobycia większego doświadczenia w uczestnictwie w życiu ich lokalnych społeczności

Kto

- Różne grupy docelowe edukacji podstawowej, takie jak osoby uczące się na kursach czytania i pisania, zdobywające kwalifikacje w szkole drugiej szansy itp. – uczący się z językiem niemieckim jako ojczystym, a także migranci i uchodźcy
- Partnerzy z różnych lokalnych i regionalnych instytucji, organizacji oraz inicjatyw

Jak

- Poprzez identyfikację interesujących i inspirujących miejsc lokalnych lub regionalnych pod kątem różnych aspektów i kontekstów historycznych, społeczno-politycznych lub kulturalnych
- Poprzez poszukiwanie potencjalnych partnerów i poprzez nawiązywanie relacji z nimi – „pozyskiwanie" ich do współpracy
- Poprzez analizę możliwych do podjęcia konkretnych działań (dotyczących nauki) w tych miejscach
- Poprzez poszukiwanie istniejących materiałów do wykorzystania i/lub modyfikacji odpowiednio do planowanych grup docelowych
- Poprzez wspólne planowanie działań (dotyczących nauki) przed, w trakcie i po czasie spędzonym w miejscu działania
- Poprzez przygotowanie zadań możliwych do samodzielnego uczenia się i prowadzenia badań
- Poprzez dokumentację działań dotyczących nauki, procesu, postępów i informacji zwrotnych od wszystkich zaangażowanych uczestników

Przykładem takich zajęć mogą być np. zajęcia z zakresu historycznej edukacji podstawowej z uczniami na poziomie podstawowym w dawnym Obozie Koncentracyjnym Schillstraße w Brunszwiku – pamięć o przymusowych robotnikach z krajów europejskich eksploatowanych w przemyśle miasta Brunszwik w czasach faszyzmu (http://schillstrasse.de/).

Przygotowanie

1. Zaktualizowanie i usystematyzowanie wiedzy wstępnej uczniów na temat czasów nazistowskich
2. Praca w obszarze leksykalnym w zakresie semantyki słowa "Lager" (obóz)
3. Korzystanie z mapy miasta w celu zlokalizowania miejsca pamięci – wyszukiwanie znanych miejsc w okolicy i rozmowa o nich

W dawnym Obozie

1. Zwiedzanie terenu: różne części dawnego obozu
2. Powitanie przez edukatorów w miejscu pamięci i krótkie wprowadzenie
3. Zaktualizowanie i usystematyzowanie wiedzy wstępnej uczniów na temat nazizmu, II wojny światowej i pojęcia „przymusowy robotnik"
4. Porównanie starych map i zdjęć z obecną topografią miasta
5. Korzystanie z dokumentów wideo byłych robotników przymusowych (z Polski, Francji itd.) opowiadających swoje historie
6. Otwarta runda pytań i dyskusja
7. W grupach roboczych: spojrzenie na poszczególne historie i „Otwarte archiwum – Brunszwik pamięta..."
8. Przedstawienie interesujących faktów i aspektów na końcowej sesji plenarnej; podsumowanie i informacje zwrotne

Potem

1. Leksykalne przeanalizowanie nazw rzeczy obejrzanych podczas wizyty
2. Samodzielne badania prowadzone przez uczniów w oparciu o ich własne zainteresowania
3. Podsumowanie zdobytej wiedzy, doświadczeń, w stosowny do poziomu uczestników sposób i adekwatnie do poziomu wiedzy innych grup uczniów

Kontakt

RGZ, Volkshochschule Braunschweig GmbH
Alte Waage 15, 38100 Brunszwik, Niemcy
Andreas Klepp, email: andreas.klepp@vhs-braunschweig.de, www.vhs-braunschweig.de

SAMMELSURIUM* – ŁĄCZENIE EDUKACJI PODSTAWOWEJ I WARSZTATÓW RZEMIEŚLNICZYCH DLA UCHODŹCÓW

Co

- Celem jest zbudowanie kreatywnego magazynu w byłej przyczepie budowlanej w ramach współpracy z uczniami w różnych praktycznych obszarach i zaoferowanie go później jako miejsca do prezentacji i pokazów inspirujących materiałów w ramach kreatywnych lekcji majsterkowania organizowanych w przedszkolach.**
- Pracując na różnych warsztatach praktycznych uczniowie zdobywają kwalifikacje w ramach podstawowego kursu edukacyjnego (z wykorzystaniem np. drewna, metalu, roweru, szycia). Takie połączenie nauki praktycznej i teoretycznej daje szansę na rozwinięcie różnorodnych i przydatnych umiejętności i technik pracy, a także poprawę znajomości i wykorzystania języka w komunikacji z zespołem w miejscu pracy.

Dlaczego

- Aby zintegrować uchodźców z lokalną społecznością i zaoferować im odpowiednie szkolenie językowe, edukacyjne i praktyczne jak również nauczyć umiejętności przydatnych w późniejszych etapach nauki lub w trakcie pracy zarobkowej
- Aby stworzyć doświadczenie współpracy na warsztatach praktycznych jako otwartych miejscach nauki i połączyć je z nauką teoretyczną
- Aby przyczynić się do mierzenia się z lokalnymi wyzwaniami związanymi ze zrównoważonym rozwojem

Uwagi

* Niemieckie słowo „Sammelsurium"– często używane ironicznie – oznacza mieszaninę nieposortowanych rzeczy; pochodzące ze starego dolnoniemieckiego wyrażenia, oznaczało posiłek złożony z resztek jedzenia.

** Idea projektu opiera się na podejściach i doświadczeniach z przedsięwzięcia "REMIDA", projektu kulturalnego skoncentrowanego na zrównoważonym rozwoju, kreatywności i badaniach nad odpadami w regionie Reggio Emilia (Włochy), por. https://remida.reggiochildrenfoundation.org/?lang=en

Jednym z częściowo rozwiązanych wyzwań projektu było przekonanie uczestników do zauważenia sensu i pozytywnych efektów połączenia uczenia się i pracy na warsztatach praktycznych – zamiast nauki języka zorientowanej na gramatykę, do której wielu z nich było przyzwyczajonych (poprzez własną kulturę uczenia się i biografie w krajach ojczystych).

Kto

- Uchodźcy i migranci – międzykulturowa grupa, w różnym wieku, z niedostatecznym wcześniejszym doświadczeniem w zakresie edukacji szkolnej
- Regionalne instytucje kultury i edukacyjne, przedszkola, firmy i sklepy

Jak

- Klasa edukacji podstawowej (3 godziny dziennie, 5 dni w tygodniu) obejmuje czytanie i pisanie na poziomie A1, podstawową umiejętność liczenia, obsługę komputerów (TIK) oraz dodatkowe warsztaty z innych dziedzin z zakresu edukacji podstawowej
- Jeden praktyczny „tydzień projektowy" w miesiącu, podczas którego uczniowie pracują na warsztatach praktycznych (drewno, metal, rower, szycie) w zespołach, aby mieć styczność ze światem pracy i dowiedzieć się, jak pracować z narzędziami i różnymi technikami; praca na maszynach i z różnymi materiałami, nauka nowego słownictwa
- Rzeczy produkowane na warsztatach (meble, półki, pudełka, dekoracje itd.) służą później do wyposażenia przyczepy budowlanej kreatywnego magazynu
- Poszukiwanie partnerów do współpracy regionalnej (fabryki, firmy, sklepy), którzy są zainteresowani oddaniem resztek materiału w celu ich kreatywnego ponownego wykorzystania i upcyklingu
- Prezentacja kolekcji materiałów w estetyczny i interesujący sposób w mobilnym magazynie i współpraca z przedszkolami, aby włączyły takie prezentacje do swoich programów nauczania

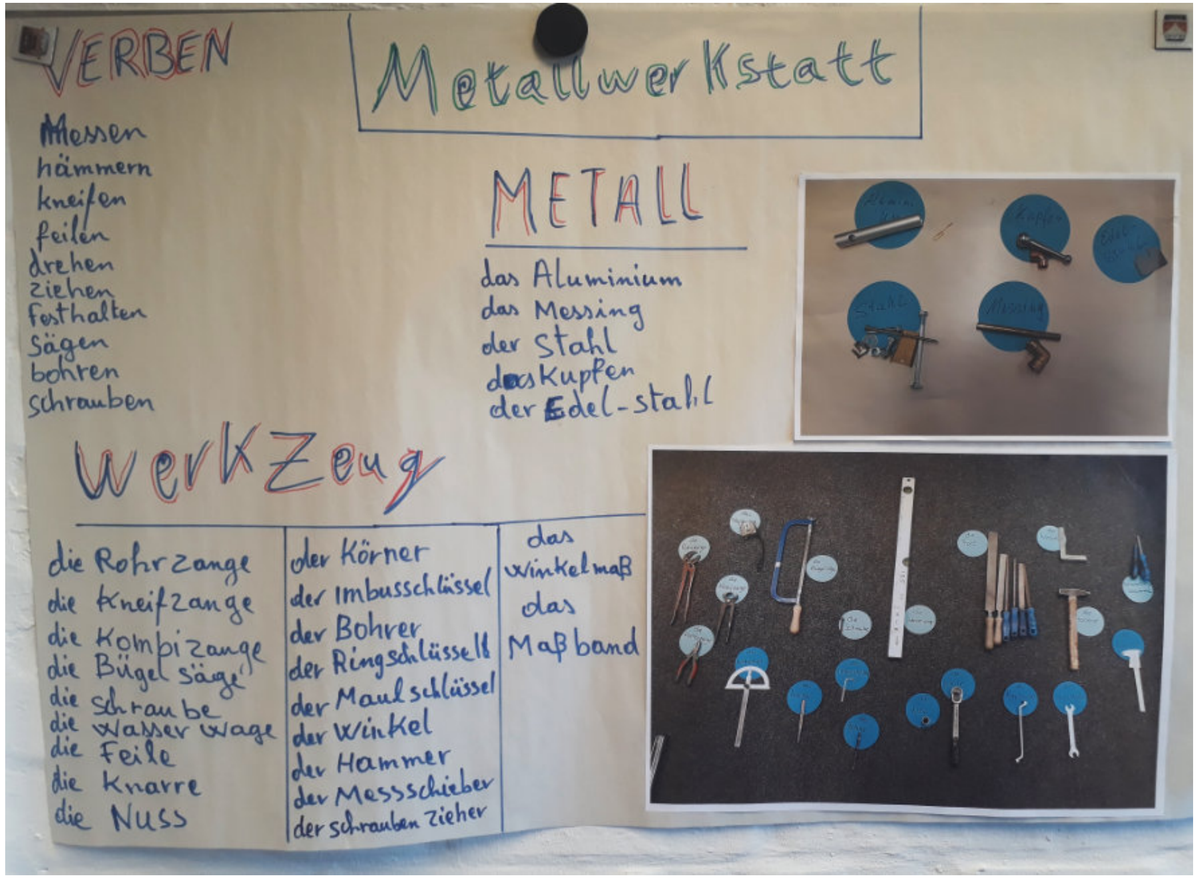

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

Przykład jednego dnia z tygodnia zajęć praktycznych:

1. Spotkanie w klasie, stworzenie grup roboczych zgodnie z podziałem na grupy warsztatowe, w których uczniowie chcą pracować (szycie, drewno, rower, metal)
2. Przygotowanie dla każdej grupy różnych przedmiotów z każdego „pola" i kart z nowym słownictwem (np. maszyna do szycia, igła, tkaniny, różne narzędzia, śrubokręt, materiały, zdjęcia maszyn itd.). Zadanie polega na dopasowaniu słownictwa do właściwych przedmiotów, wykonaniu plakatów oraz prezentacji dla innych grup
3. Dyskusja w każdej grupie roboczej na temat tego, jakie dokładnie kroki należy wykonać podczas praktycznej pracy w danym warsztacie i pisanie zdań z nowym słownictwem (szycie, wkręcanie, wbijanie itd.). Na końcu obliczanie rozmiaru półek lub skrzynek i dopasowywanie ich w mobilnym magazynie
4. Grupy pracujące z instruktorem na warsztatach ćwiczą nowe umiejętności i uczą się nowego słownictwa
5. Refleksja na temat tego, co zostało zrobione i czego się nauczyliśmy oraz jakie będą kolejne kroki na warsztatach

Kontakt

Volkshochschule Braunschweig GmbH
Alte Waage 15, 38100 Brunszwik, Niemcy
Laureen Petzold, email: laureen.petzold@vhs-braunschweig.de

www.vhs-braunschweig.de

STADTGARTEN BEBELHOF – PROJEKT OGRODNICTWA MIEJSKIEGO

Co

Dajemy możliwość praktycznych działań z teoretycznym wkładem na temat zrównoważonego rozwoju, takie jak zdrowe i zrównoważone odżywianie, poznawanie roślin owocowych i warzywnych, warsztaty edukacji ekologicznej, informacje o alternatywnych koncepcjach mobilności i energii, zrównoważonej konsumpcji. Wszystkie oferowane zajęcia, zamiast w typowej klasie, odbywają się w naszym ogrodzie jako otwartym miejscu nauki. Jego otwarta atmosfera jest idealna do nieformalnej nauki, w przeciwieństwie do formalnej nauki w zamkniętych klasach.

Dlaczego

- Ogród oferuje idealne warunki do rozwijania i wdrażania możliwości uczenia się na temat zrównoważonego rozwoju jeśli mamy do czynienia z różnymi grupami docelowymi i przy różnych podejściach metodologicznych
- W ostatnich latach coraz trudniej jest dotrzeć do osób pełnoletnich z niskim formalnym wykształceniem szkolnym w celu zmobilizowania ich do podjęcia aktywności nakierowanej na uczenie się w tradycyjnych instytucjach kształcenia dorosłych. Osoby te bardzo często są (lub czują się) społecznie wykluczone, dlatego oferty dla takiej grupy docelowej muszą mieć niski próg dostępności. Nasze kursy odbywają się w znajomym środowisku społecznym (w dzielnicy miasta) oraz w wolnej otwartej przestrzeni ogrodu, gdzie chętni mogą dołączyć do kursów bez konieczności wcześniejszej oficjalnej czy formalnej rejestracji

ICA ENV EDU

Kto

- Dorośli z niskim formalnym wykształceniem szkolnym
- Migranci i uchodźcy
- Rodziny
- Młodzi dorośli w klasach dających drugą szansę zdobycia kwalifikacji
- Partnerzy z różnych lokalnych instytucji – zwłaszcza z dzielnicy, w której znajduje się ogród

Jak

- Ofertą otwartą są lekcje gotowania dla matek z dziećmi odbywające się na świeżym powietrzu w kuchni zbudowanej w ogrodzie
- Rodziny przychodzą do ogrodu ze swoimi dziećmi zaraz po szkole lub przedszkolu (ważnym czynnikiem jest czas: matki przychodzą do nas, bo i tak gotowałyby w domu. Nie przyszłyby w weekendy ani wieczorem)

Możliwe tematy:

1. Dlaczego “Bio”?
2. Co oznacza “Fair Trade”?
3. Odpady z tworzyw sztucznych, spożycie mięsa, marnotrawienie żywności, żywność regionalna i sezonowa, fast-food’y i „wygodna” żywność, zdrowe odżywianie dla dzieci

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Pomysły na przepisy są wspólnie omawiane. Ważne jest, aby zawsze korzystać z sezonowych owoców i warzyw rosnących w ogrodzie
2. Wszyscy zbierają razem w ogrodzie owoce i warzywa potrzebne do przygotowania posiłku
3. Nauczyciel jest odpowiedzialny za zakup innych artykułów żywnościowych, które są ważne dla przygotowania danego dania
4. Zamiast wykładów teoretycznych lub prezentacji, nauczyciel wtrąca krótkie treści podczas zbioru, owoców lub warzyw, gotowania i jedzenia. Dotyczą one zrównoważonego i zdrowego odżywiania, aby zachęcić uczestników do przemyślenia własnych zachowań konsumpcyjnych i – miejmy nadzieję – zastosowania pewnych alternatyw w ich codziennym życiu konsumpcyjnym
5. Na koniec każdego spotkania wszyscy uczestnicy otrzymują przepisy przygotowane w tym dniu wraz z informacjami na temat innych tematów poruszonych na kursie (np. sezonowy kalendarz owoców i warzyw, porady dotyczące zakupów, lista produktów ekologicznych i marek fairtrade'owych)

Uwagi

- Dla procesu uczenia się ważne jest z jednej strony zorientowanie na działanie, a z drugiej strony sposób przekazywania kluczowych informacji
- W szczególności ważne jest, aby nauczyciel nie działał jako "pouczający instruktor"
- Ważne jest również, aby wszystkie przepisy i informacje były napisane prostym językiem. Co więcej, istotne jest, aby przepisy zawierały tylko kilka różnych składników a wszystkie produkty powinny być łatwo dostępne w każdym supermarkecie

Kontakt

Volkshochschule Braunschweig GmbH
Alte Waage 15, 38100 Brunszwik, Niemcy
Ute Koopmann, T.: 0531 2412-210, email: ute.koopmann@vhs-braunschweig.de

www.facebook.com/bebelhof

NORWEGIA

Arendal

TRENING
ROWEROWY

MISJA KOŚCIOŁA
MIEJSKIEGO
“SKATTKAMMERET”

WZAJEMNE WSPARCIE
W JĘZYKU OJCZYSTYM

TRENING ROWEROWY

Co

- Oferowanie kursów rowerowych raz w tygodniu dla wszystkich uczestników w Arendal voksenopplæring (AVO), szczególnie dla tych początkujących.

Dlaczego

- Jazda na rowerze jest tanim środkiem transportu i promuje zdrowy styl życia
- W niektórych kulturach odmawiano dziewczętom możliwości posiadania roweru, a tym samym ograniczano im dostęp do transportu
- Jazda na rowerze oferuje ludziom swobodę poruszania się i wzmacnia poczucie wolności. Gmina Arendal mobilizuje swoich mieszkańców do korzystania z transportu ekologicznego. Dlatego też zdecydowanie zachęca się do jazdy na rowerze
- Inspiracją dla naszego projektu był syryjski ruch JallaJalla Let's bike!

ICA CUL ENV LOC SOC

Kto

- Studenci AVO, zarówno kobiety, jak i mężczyźni
- Wolontariusze, którzy wspierają nauczyciela w nauczaniu uczniów
- Wolontariusze rekrutują się spośród innych studentów i woluntariuszy umiejących jeździć na rowerze
- Lokalni wolontariusze zapewniający szkolenie językowe i wzmacniający kontakt między miejscowymi a nowoprzybyłymi.

Jak

- Rowery i kaski są wypożyczane od lokalnej organizacji pozarządowej (Misja Kościoła Miejskiego Skattkammeret)
- Kursy odbywają się w pobliskim przyjaznym dla rowerzystów środowisku
- Uczniowie mogą zarejestrować się na kurs wysyłając SMS-a do organizatora lub poprzez listę wyłożoną w bibliotece szkolnej
- Kurs jest zintegrowany z programem nauczania AVO
- Kurs ma ograniczoną pojemność i opiera się na zasadzie kto pierwszy, ten lepszy
- Pojemność kursu określa zdolność zapewnienia wystarczającego wsparcia dla każdego uczestnika kursu

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Zbieranie funduszy na zakup rowerów lub wypożyczanie rowerów od lokalnych organizacji pozarządowych
2. Znalezienie odpowiedniego nauczyciela
3. Rekrutacja wolontariuszy
4. Rekrutacja uczestników
5. Zalecamy zintegrowanie kursu rowerowego z programem nauczania. Umożliwia to wszystkim uczniom udział w kursie w związku z tym, że odbywa się on w godzinach szkolnych
6. Znalezienie odpowiedniego miejsca na treningi

Kontakt

Arendal Voksenopplæring
Kystveien 2b, 4841 Arendal, Norwegia

Gro Evensen, email: gro.evensen@arendal.kommune.no

MISJA KOŚCIOŁA MIEJSKIEGO SKATTKAMMERET

Co

Misja Kościoła Miejskiego jest organizacją non-profit, która działa w miastach i miasteczkach w całej Norwegii wśród ludzi, którzy z różnych powodów stają w obliczu życiowych wyzwań. Jego wizją jest to, aby wszyscy ludzie doświadczali szacunku, sprawiedliwości i opieki.

Skattkammeret to sklep prowadzony przez Misję Kościoła Miejskiego, w którym mieszkańcy Arendal mogą bezpłatnie wypożyczać rowery, narty, buty, namioty, kajaki, śpiwory, buty piłkarskie, łyżwy i inne sprzęty sportowe.

Większość personelu składa się z osób, które napotkały na trudności życiowe i zapewnia im możliwość ponownego uczestnictwa w społeczeństwie. W Skattkammeret znajduje się również sklep z artykułami używanymi, służący jako miejsce praktyk dla studentów z AVO.

Dlaczego

- Aby zapewnić wszystkim dzieciom i młodzieży w Arendal dostęp do sprzętu sportowego i turystycznego niezależnie od dochodów ich rodziców
- Aby dać szansę pełniejszego udziału w społeczności lokalnej osobom szczególnie zagrożonym wykluczeniem społecznym i osobom nieprzystosowanym do życia w społeczeństwie poprzez zaoferowanie im miejsc pracy.
- Sklep zachęca mieszkańców do wspierania zrównoważonej ochrony środowiska poprzez wypożyczanie sprzętu zamiast kupowania nowego
- Misja Kościoła Miejskiego daje ludziom szansę na większą aktywność i zdrowszy tryb życia

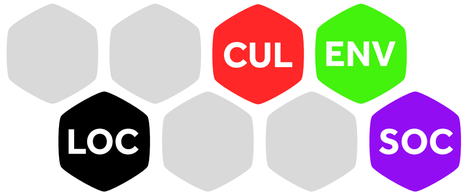

Kto

Misja Kościoła Miejskiego w Arendal. Skattkammeret jest ogólnie dostępny dla wszystkich, koncentrując się na 10 000 dzieci i młodzieży mieszkających w Arendal.

Jak

- Sklep jest otwarty codziennie i znajduje się w centrum miasta
- Użytkownicy muszą okazać dokument tożsamości i zarejestrować się jako klient, podpisując umowę z Misją Kościoła Miejskiego
- Personel pomoże znaleźć odpowiedni sprzęt i zarejestrować go w bazie danych
- Sprzęt można wypożyczyć zgodnie z umową zawartą ze sklepem
- Za towary uszkodzone lub zgubione zwykle nie pobiera się opłat. Jednak w przypadku powtarzającego się niewłaściwego użycia lub uzasadnionego podejrzenia o wandalizm, użytkownik może się spotkać z odmową dalszego korzystania
- Finansowanie odbywa się poprzez pozyskiwanie funduszy i ze środków własnych. Gmina Arendal wsparła Skattkammeret funduszem na rozpoczęcie działalności (start-up'u)
- Sklep wynajmuje lokal płacąc rozsądny czynsz poniżej wartości rynkowej

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Zbieranie funduszy i uzyskanie wsparcia od lokalnej gminy/miasta
2. Znalezienie odpowiedniej lokalizacji, najlepiej w centrum miasta
3. Zatrudnienie kierownika o odpowiednich kwalifikacjach
4. Rekrutacja personelu, najlepiej spośród osób, które borykały się z wyzwaniami i trudnościami w znalezieniu pracy
5. Mapowanie potrzeb, nakreślenie strategii i zamówienie towarów zgodnie ze strategią
6. Przeszkolenie personelu
7. Marketing

Kontakt

Kirkensbymisjon
Vestre Gate 2, 4836 Arendal, Norwegia

email: skattkammeret@skbat.no

WZAJEMNE WSPARCIE W JĘZYKU OJCZYSTYM

Co

Nauczanie uchodźców nowego języka poprzez rekrutację wolontariuszy i uczniów z wyższymi umiejętnościami językowymi jako wsparcie w nauce. Osoby wspierające w języku ojczystym dopasowuje się do uczniów, z uwzględnieniem ich wspólnego języka ojczystego.

Centrum Edukacji Dorosłych Arendal przyjmuje znaczną liczbę uchodźców i migrantów z niskim wykształceniem lub bez wykształcenia, a wielu z nich jest wręcz analfabetami. Jest to wyzwanie dla całej grupy, ponieważ proces uczenia się wymaga większego nakładu pracy. Korzystanie ze wsparcia w języku ojczystym umożliwia nauczycielom i studentom lepszą komunikację, a także ułatwia zaangażowanie się w naukę języka norweskiego. Efekt nauki jest znaczący na wielu poziomach, nauczyciele i uczniowie mogą skuteczniej komunikować się, a wspierający zdobywają cenne doświadczenia zawodowe.

Dlaczego

- Nauczyciel/instruktor szybciej i skuteczniej zapozna się z uczniami i ich potrzebami
- Nauczyciel/instruktor skuteczniej zda sobie sprawę z wyzwań i możliwości w danej klasie
- Nauczyciel/instruktor skorzysta na posiadaniu w klasie wspierającego kolegi z wcześniejszym doświadczeniem bycia uczniem
- Uczestnicy zwiększą swoją aktywność w klasie lub w miejscu nauki ze względu na lepsze zrozumienie tego, co się dzieje
- Zmniejsza się ich frustracja związana z niezrozumieniem informacji przekazywanych w klasie oraz wyzwaniami związanymi z niezrozumieniem różnych systemów, struktur, metodologii, aspektów kulturowych, biurokracji itp.
- Uczestnicy mają większy dostęp do nauczycieli, dzięki czemu mogą łatwiej uzyskać pomoc
- Osoba wspierająca naukę języka ojczystego skorzysta na zdobyciu doświadczenia w szkoleniu zawodowym wraz z kursem metodologii nauczania. Ponadto otrzyma ona dyplom i list referencyjny, które będą mogły być wykorzystane w dalszej karierze zawodowej
- Osoba wspierająca w języku ojczystym poprawia swoje umiejętności posługiwania się drugim językiem
- Niektóre grupy mogą też odnieść korzyść z połączenia wsparcia w języku ojczystym i korzystania z urządzeń technicznych, takich jak aplikacje językowe

Kto

- Ludzie potrzebujący nauki nowego języka
- Często uchodźcy i migranci, którzy potrzebują nauczyć się języka swojego nowego kraju zamieszkania. Wielu z nich potrzebuje także nauczyć się języka angielskiego

Jak

- Wspieranie nauczycieli i instruktorów w klasie lub innych miejscach nauki rozpowszechniających wiedzę i/lub realizujących sylabus
- Wspieranie uczniów i użytkowników w zrozumieniu i komunikacji z nauczycielem i instruktorem poprzez wyjaśnianie i przekazywanie informacji w ich ojczystym języku
- Pomoc w wyjaśnieniu słów, zadań i informacji
- Pomoc w korzystaniu z urządzeń technicznych zwykle używanych w klasie
- Osoby wspierające w języku ojczystym mogą pomóc w komunikowaniu własnych potrzeb studentów; jest to często diagnozowane w pogawędkach
- Unikanie nieporozumień w klasie i/lub w środowisku edukacyjnym

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Identyfikacja klas z potrzebą wsparcia i wyjaśnienie, jakie wsparcie językowe jest najbardziej odpowiednie dla danej klasy
2. Rekrutacja osób wspierających w języku ojczystym spośród studentów i wolontariuszy. Muszą obowiązkowo posiadać zaawansowany poziom drugiego języka i silną motywację
3. Obowiązkowe kursy dla wybranych osób wpierających w języku ojczystym
4. Podpisanie umowy z instytucją uczącą i osobami wspierającymi naukę w języku ojczystym. Umowa powinna zawierać jasne określenie zadań i liczbę godzin, na które się zadeklarowali. Osoby wspierające w języku ojczystym powinny podpisać również formularz o zachowaniu poufności
5. Nauczyciel powinien monitorować osoby wspierające w języku ojczystym przez cały czas trwania kursu w celu uzyskiwania informacji zwrotnej
6. Ocena studentów, którzy otrzymali wsparcie językowe

Kontakt

Arendal Voksenopplæring
Kystveien 2b, 4841 Arendal, Norwegia

Ingrid Fløistad, email: Ingrid.Floistad@arendal.kommune.no

POLSKA

BIAŁYSTOK

HAJNÓWKA
CENTRALNA

PROGRAMY AKTYWNOŚCI
LOKALNEJ

WARSZTATY ANIMACYJNO-
PRZYSZŁOŚCIOWE

HAJNÓWKA CENTRALNA

Co

Zdewastowany i zniszczony budynek stacji jest przekształcany w centrum usług społecznych i kulturalnych. Docelowo będą się tu odbywać przedstawienia teatralne, wystawy, warsztaty artystyczne i społeczne, zajęcia dla osób starszych, dzieci i osób niepełnosprawnych. Zachowana będzie funkcja stacji, tj. mała poczekalnia i kasy biletowe. Urząd Miasta przekazał budynek na użytek lokalnej organizacji pozarządowej – Stowarzyszenia Kulturalnego Pocztówka.

Dlaczego

- Stworzenie przyjaznego i dostępnego miejsca dla wszystkich grup wiekowych i społecznych w mieście
- Przekonanie lokalnych organizacji pozarządowych i ich liderów, że współpraca jest lepszą strategią niż konkurencja
- Zaangażowanie mieszkańców w planowanie działań społecznych i kulturalnych
- Zachęcanie do realizacji zadań publicznych przez konsorcja organizacji pozarządowych, a nie poszczególne podmioty
- Zwiększenie oferty edukacyjnej dla mieszkańców miasta
- Promocja lokalnej kultury skierowanej do turystów za pomocą stacji

IGA ICA LOC SOC

Kto

- Miejsce jest prowadzone przez Stowarzyszenie Kulturalne Pocztówka
- Partnerami projektu są Urząd Miasta Hajnówka, konsorcjum organizacji i La Polveriera z regionu Reggio Emilia (Włochy)
- Grupami docelowymi są lokalne organizacje pozarządowe i społeczność lokalna

Jak

- Utworzenie grupy inicjatywnej składającej się z przedstawicieli Urzędu, instytucji samorządowych i organizacji pozarządowych
- Spotkania konsultacyjne (np. spacery badawcze) z mieszkańcami Hajnówki
- Zmiany w programie współpracy samorządu z organizacjami pozarządowymi pozwalające preferować zlecanie zadań konsorcjom, a nie poszczególnym organizacjom
- Aktywowanie lokalnych organizacji pozarządowych, zachęcanie ich do strategicznego myślenia o działaniach społecznych w mieście

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Wybór miejsca (budynku), które miasto może przekazać do świadczenia usług społecznych i kulturalnych (w ramach programu rewitalizacji)
2. Praca animacyjna z organizacjami pozarządowymi, które mogłyby wspólnie prowadzić takie centrum
3. Przeprowadzenie dogłębnej analizy społecznej i urbanistycznej budynku i jego otoczenia
4. Opracowanie społecznej koncepcji funkcjonowania obiektu
5. Pozyskiwanie środków na niezbędne modernizacje, remonty i prace wykończeniowe
6. Zlecanie zadań publicznych przez Urząd Miasta Hajnówka do konsorcjów organizacji pozarządowych

Więcej informacji

https://publicystyka.ngo.pl/hajnowka-odnowa-rewitalizacja-to-nie-tylko-inwestycje-w-budynki

Kontakt

Stowarzyszenie Kulturalne Pocztówka
Policzna 40, 17-250 Kleszczele, Polska

Email: biuro@pocztowka.eu,
www.pocztowka.eu

Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych
Modlińska 6/U3, 15-066 Białystok, Polska

Email: biuro@owop.org.pl,

www.owop.org.pl

Uwagi

Budynek jest wciąż w fazie remontu, ale już odbywają się w nim różne wydarzenia, a niektóre zadania samorządu lokalnego są realizowane przez konsorcja organizacji.

PROGRAMY AKTYWNOŚCI LOKALNEJ

Co

Aktywizacja osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w społeczności lokalnej z wykorzystaniem instrumentów: edukacyjnych, aktywizacji społecznej, zawodowych oraz zdrowotnych związanych z profilaktyką uzależnień i zdrowiem psychicznym.

Realizacja Programów Aktywności Lokalnej na poziomie gminy odzwierciedla zasady subsydiarności i pomocniczości. Osoby zagrożone wykluczeniem społecznym otrzymują pomoc i są aktywizowane w konkretnej społeczności lokalnej, w której zamieszkują.

Dlaczego

- Aktywizacja osób zagrożonych wykluczeniem społecznym jednocześnie w wielu aspektach w tym: zwiększenie umiejętności społecznych, zdobycie zawodu w ramach kursu zawodowego, ukierunkowanie na lokalny rynek pracy, możliwość dokończenia lub uzupełnienia formalnego wykształcenia, profilaktyka zdrowotna w tym terapia uzależnień i rodzinna oraz badania profilaktyczne
- Zaangażowanie lokalnych instytucji ze sfery pomocy społecznej, edukacji, rozwoju lokalnego (NGO) i lokalnych przedsiębiorców, we wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym
- Pomoc w odbyciu stażu i znalezieniu zatrudnienia na lokalnym rynku pracy
- Zwiększenie zaangażowania społecznego poprzez realizację inicjatywy lokalnej lub też rozpoczęcie wolontariatu

Kto

- Programy Aktywności Lokalnej są realizowane w partnerstwie organizacji pozarządowej oraz gminy, w imieniu której w realizację projektu zaangażowany jest ośrodek pomocy społecznej lub ośrodek kultury
- Dotychczas Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych (OWOP) zrealizował Programy Aktywności Lokalnej w partnerstwie z następującymi gminami: Grajewo, Suchowola, Jaświły, Jasionówka, Rajgród, Lipsk, Gródek
- Grupą docelową są osoby zagrożone wykluczeniem społecznym objęte pomocą społeczną i zamieszkujące obszar danej gminy

Jak

- Zbudowanie zespołu ekspertów: pracownika socjalnego, mentora, brokera rynku pracy, doradcy zawodowego, psychologa, prawnika
- Określenie indywidualnej ścieżki wsparcia dla każdego uczestnika
- Wsparcie społeczne, edukacyjne i zawodowe w tym kursy, szkolenia, doradztwo, staż u pracodawcy
- Pomoc w znalezieniu i utrzymaniu zatrudnienia
- Zaangażowanie społeczności lokalnej w aktywizację społeczną danej osoby

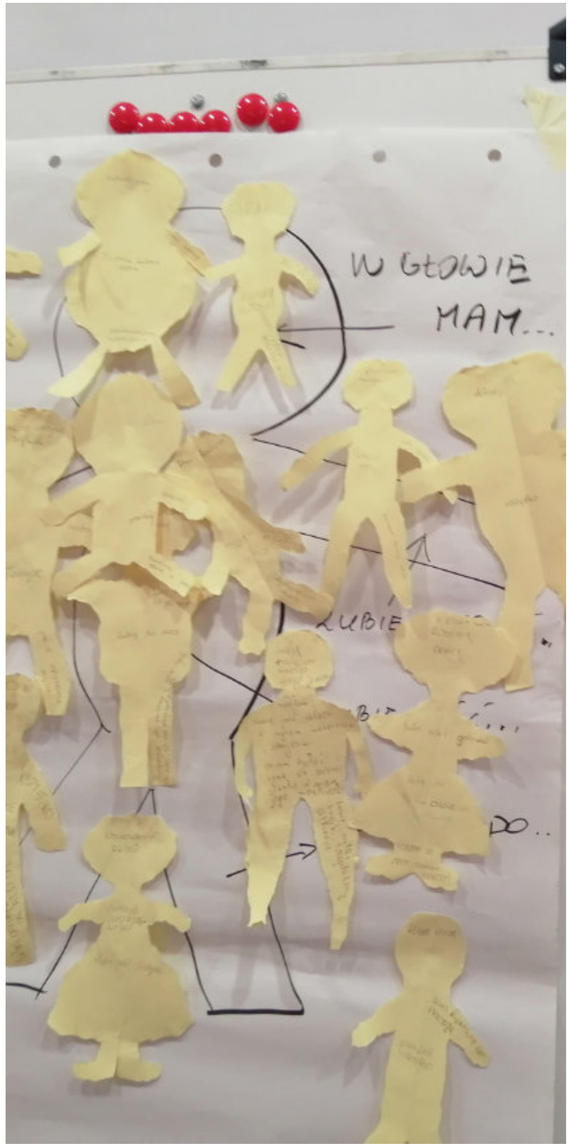

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Rekrutacja grupy osób zagrożonych wykluczeniem społecznym chętnych do podjęcia pracy i aktywności na rzecz społeczności lokalnej
2. Przeprowadzenie przez mentora indywidualnej diagnozy sytuacji społecznej, zawodowej, edukacyjnej i zdrowotnej danej osoby
3. Określenie indywidualnej ścieżki wsparcia dla każdego uczestnika
4. Przeprowadzenie szkoleń umiejętności społecznych, kursów zawodowych oraz staży zawodowych dla wybranej grupy uczestników
5. Wsparcie psychologa, terapeuty, prawnika
6. Pomoc brokera w znalezieniu zatrudnienia na lokalnym rynku pracy lub w podjęciu działalności gospodarczej
7. Realizacja inicjatyw lokalnych dla społeczności lokalnej lub podjęcie wolontariatu

Uwagi

- Połowa uczestników objętych aktywizacją zawodową znajduje zatrudnienie do 30 dni po zakończeniu udziału w projekcie
- Efektywność społeczna zwiększa się u niemal 100% uczestników projektów

Kontakt

Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych

Modlińska 6/U3, 15-066 Białystok, Polska

Email: biuro@owop.org.pl, www.owop.org.pl

WARSZTATY ANIMACYJNO-PRZYSZŁOŚCIOWE

Co

Celem warsztatów animacyjno-przyszłościowych jest zaangażowanie lokalnej społeczności (mieszkańców, przedstawicieli organizacji pozarządowych, pracowników instytucji, takich jak ośrodek kultury, ośrodek pomocy społecznej, biblioteka itp.) w generowanie pomysłów na przyszłość i rozwiązywanie lokalnych problemów. Podczas spotkań opracowywane są konkretne rozwiązania przestrzenne lub funkcjonalne.

Dlaczego

- Niskie zaangażowanie społeczności często wynika z faktu, że ludzie nie czują się włączeni w proces planowania. Warsztaty są lekarstwem na tę sytuację
- Narzędzie, które pozwala angażować różne grupy i służy do wprowadzania zmian w lokalnej społeczności
- Wspólna praca nad zaprojektowaniem rozwiązania – wiąże się to z założeniem, że tylko aktywność członków społeczności może przynieść rzeczywistą zmianę oraz że zmiana ta jest możliwa tylko na podstawie lokalnych zasobów
- Narzędzie to pozwala ludziom znaleźć rozwiązanie problemów stojących przed ich środowiskiem
- Warsztaty są jedną z metod angażowania obywateli w proces zarządzania społecznością
- Takie warsztaty budują tożsamość miejsca, poczucie przynależności, chęć utożsamiania się z miejscem

Kto

- Warsztaty mogą być organizowane przez organizację pozarządową współpracującą ze społecznością lokalną, przy wsparciu lokalnych liderów i lokalnych władz
- Warto zaprosić pracowników instytucji, takich jak dom kultury, ośrodek pomocy społecznej, biblioteka

Jak

- Warsztat to gra. Jest podzielony na etapy, które pomagają tworzyć niekonwencjonalne pomysły, ale odpowiadające potrzebom lokalnej społeczności
- Uczestnicy po kolei przechodzą przez proces diagnozowania, projektowania rozwiązań, konsultacje terenowe i konkurs na najlepszy pomysł
- W pierwszej fazie warsztatów korzystamy z pracy z mapą zasobów
- Wartość warsztatów znacznie wzrasta, gdy są ludzie reprezentujący różne doświadczenia, zwykli mieszkańcy tej miejscowości, ale także specjaliści z różnych dyscyplin (np. artyści, architekci, pracownicy socjalni, socjologowie lub psychologowie)
- Warsztaty kończą się spotkaniem z mieszkańcami, na którym prezentowane są wszystkie koncepcje oraz wybierana jest wspólnie ta, która zostanie wdrożona
- Dzięki temu członkowie grupy integrują się, biorą udział w procesie grupowym, który wymaga komunikacji, współpracy i negocjacji. Uczestnicy pogłębiają wiedzę o swojej społeczności, szukają pomysłów na zmianę
- Jest to również narzędzie, które pozwala ludziom znaleźć rozwiązania wyzwań stojących przed ich bezpośrednim otoczeniem i jedną z metod włączenia obywateli w proces zarządzania społecznością

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Zidentyfikuj liderów chętnych do prowadzenia warsztatów w swoich środowiskach
2. Zaproś 15–25 osób reprezentujących społeczność lokalną do wzięcia udziału w warsztatach, warto skorzystać z sieci kontaktów i współpracy z lokalnymi instytucjami
3. Przygotuj techniczne i organizacyjne aspekty warsztatu (pomieszczenie w miejscu, które pozwoli ci wyjść podczas warsztatu i zorganizować mini spacer badawczy w celu zweryfikowania omawianego pomysłu w społeczności i wśród ludzi; materiały biurowe; mapa miejsca)
4. Zaproś mieszkańców do ostatniej części warsztatów, aby głosowali na najlepszy pomysł do wdrożenia
5. Przeprowadzaj warsztaty etapami – praca w grupach: diagnoza, korzystanie z map (diagnoza również na podstawie potencjałów, oznaczanie na mapie miejsc ważnych i tych, które nam się nie podobają), generowanie pomysłów, wyjście na zewnątrz i weryfikacja pomysłów (rozważ zaproszenie kilku ekspertów, którzy mogliby cię wesprzeć informacjami o kwestiach technicznych/możliwościach realizacji pomysłów), wybranie jednego pomysłu przez każdą grupę, przygotowanie jego prezentacji, przedstawienie pomysłów, głosowanie i wybranie najciekawszego
6. Realizacja zwycięskiego pomysłu – to najważniejszy punkt. Na tym etapie bardzo ważna jest współpraca z lokalnymi zainteresowanymi instytucjami, które podejmą się samodzielnego lub wspólnego wdrożenia danego rozwiązania

Kontakt

Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych
Modlińska 6/U3, 15-066 Białystok, Polska

Email: biuro@owop.org.pl, www.owop.org.pl

PORTUGALIA

PONTE DE SOR

EKSPERYMENTALNE
DNI WOLONTARIATU

TANIEC
MIĘDZYPOKOLENIOWY

WARSZTATY TECHNICZNE
(TECHSHOP'Y)

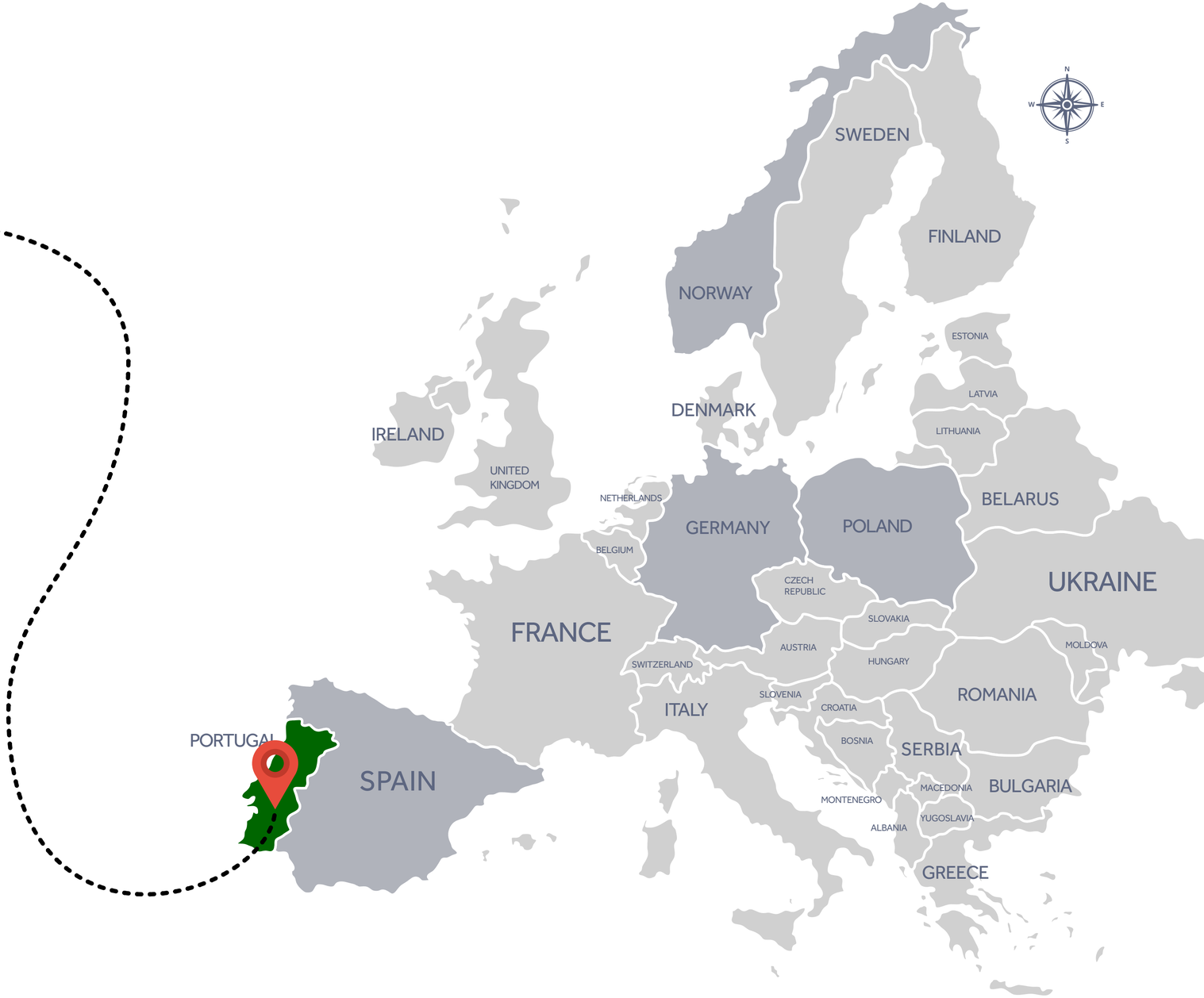

EKSPERYMENTALNE DNI WOLONTARIATU

Co

Cały tydzień różnorodnych zajęć inspirujących ludzi w każdym wieku, by stali się wolontariuszami dla dobra wspólnego.

Dlaczego

- Aby dać społeczności lokalnej możliwość przeżycia czym jest wolontariat przez jeden dzień
- Aby zrekrutować nowych wolontariuszy do istniejących projektów realizowanych w danej społeczności

IGA LOC SOC

Kto

- Działanie obejmuje lokalną sieć wolontariatu organizacji partnerskich (Bs3), w których odbywają się działania (szkoły, domy opieki, przedszkola, szkoła/dom dla osób niepełnosprawnych, ośrodek pomocy społecznej, świetlica środowiskowa, ośrodek zdrowia, ośrodek kultury i miejska biblioteka)
- Klienci organizacji
- Działający wolontariusze

Jak

- Organizacje partnerskie sugerują działanie, które chciałyby włączyć do inicjatywy
- Grupy powinny zawsze obejmować zarówno doświadczonych, jak i niedoświadczonych wolontariuszy

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Ustalenie daty i czasu aktywności oraz liczby potrzebnych wolontariuszy
2. Spisanie harmonogramu z pełną mapą działań i udostępnienie go wolontariuszom
3. Zachęcenie ochotników do zapisania się na interesujące ich zajęcia
4. Wprowadzenie wolontariuszy do zajęć, przekazanie informacji o instytucji realizującej działania i rozpoczęcie pracy
5. Sporządzenie dokumentacji fotograficznej z zajęć i poproszenie o opinie zarówno wolontariuszy, jak i klientów

Kontakt

Caminhar – A.C.A.S.

Rua Movimento das Forças Armadas, 17, 7400-246 Ponte de Sor, Portugalia

Elisabete Oliveira, email: lisa@caminhar.org

TANIEC MIĘDZY-POKOLENIOWY

Co

Taniec dla przyjemności i zabawy w celu odkrycia na nowo przyjemności bycia razem i uczenia się od siebie nawzajem. Taniec międzypokoleniowy ma na celu spotkanie dwóch pokoleń – dzieci i seniorów – a sam taniec jest środkiem umożliwiającym interakcję między nimi.

Dlaczego

- Aby zapewnić chwile ciekawej interakcji między dwoma pokoleniami
- Aby rozwijać zdolności motoryczne, psychomotoryczne, poznawcze i społeczne
- Aby promować dobrostan społeczno-afektywny i autonomię w środowisku interakcji i wzajemnej pomocy

Kto

- Seniorzy (w wieku od 50 do 80 lat i więcej) uczęszczający na zajęcia z tańca dla seniorów na Uniwersytecie Trzeciego Wieku
- Grupa dzieci (od 4- do 10-latków) uczęszczających na zajęcia w letnim centrum rekreacji

Jak

- Wykonywane są tańce w kręgu i w parach, pary składają się z seniora i dziecka
- Korzysta się z muzyki ludowej i towarzyskiej z różnych części świata (muzyczne motywy, które zwykle używane na lekcjach tańca u seniorów)
- Stosowane są proste tańce (choreografia/zestaw ruchów) dostosowane do grupy seniorów, co ułatwia ich wykonanie dzieciom

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Ustalenie daty, godziny, miejsca, czasu trwania, niezbędnych materiałów i wymiana informacji o cechach obu grup
2. W dniu spotkania, przed rozpoczęciem się tańców, osobiste przywitanie się uczestników w celu przełamania lodów
3. Nauczyciel tańca wyjaśnia ruchy, kroki i pozycje, a następnie wszystkie grupy tańczą zgodnie z dźwiękami muzyki. Pomiędzy tańcami jest krótka przerwa, podczas której seniorzy i dzieci mogą przez chwilę swobodnie porozmawiać
4. Wykonanie kilku tańców zgodnie z sugestiami uczestników (nie za mało, nie za dużo)
5. Czas, aby podziękować sobie i pożegnać się

Kontakt

Caminhar – A.C.A.S.

Rua Movimento das Forças Armadas, 17, 7400-246 Ponte de Sor, Portugalia

Ana Santos, email: psicomotricidade.anasantos@gmail.com

Tânia Lopes, email: tanialopes@caminhar.org

WARSZTATY TECHNICZNE (TECHSHOP'Y)

Co

Warsztaty, w których nastolatkowie dzielą się z seniorami swoimi umiejętnościami wykorzystania technologii. Przykładową aktywnością w ramach tego typu warsztatów technicznych są zajęcia na temat korzystania ze smartfonów/aplikacji do grupowego przesyłania wiadomości, w których to nastolatkowie są nauczycielami, a seniorzy uczniami.

Dlaczego

- Aby dać młodym ludziom możliwość odgrywania innej roli niż ta, do której są przyzwyczajeni i wcielenia się w rolę nauczyciela
- Aby stworzyć przestrzeń do wymiany międzypokoleniowej
- Aby pokazać, że każdy z nas może się czegoś uczyć i czegoś nauczać, bez względu na wiek,

Kto

- Seniorzy
- Nastolatkowie
- Moderator zajęć

Jak

- Siedząc w parach, seniorzy i nastolatkowie poznają zastosowania smartfonu
- Pary wykonują wstępnie ustalony zestaw zadań

Uwagi

- Może być konieczne sprawdzenie, czy wszystkie smartfony mają takie same ustawienia idiomów/języka
- Warto mieć pod ręką hasło Wi-Fi na wypadek, gdyby konieczne było podłączenie smartfonów do sieci po raz pierwszy
- Aby zaoszczędzić czas należy utworzyć przed spotkaniem grupę obejmującą wszystkich uczestników na komunikatorze

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Ustalenie daty, czasu i liczby uczestników (najlepiej niezbyt dużej grupy)
2. Zadbanie o równą liczbę seniorów-studentów i nastolatków-nauczycieli
3. Nastolatkowie przyjeżdżają 30 minut wcześniej, aby przygotować zajęcia
4. W dniu działania należy zorganizować spotkanie z grupą wolontariuszy, przedstawić im (ogólny) przewodnik po zadaniach do wykonania na smartfonie i wykonać z nimi wszystkie zadania. Trzeba też omówić z nimi wszelkie możliwe sugestie dotyczące ulepszenia planu, aby stworzyć ostateczną wersję przewodnika po zadaniach. Podpisać listę obecności i rozdać imienne identyfikatory
5. Sparowanie nastolatków i seniorów oraz ustawienie par (znalezienie kreatywnego sposobu ich dopasowania)
6. Nastoletni nauczyciele sprawdzają, czy każdy smartfon jest podłączony do sieci Wi-Fi
7. Nastoletni nauczyciele proszą swoich uczniów o wykonanie zadań, jednego po drugim. Moderator kontroluje czas i koordynuje pracę nauczycieli, aby grupy wykonywały zadania mniej więcej w tym samym czasie
8. Na końcu prosi się o opinię zarówno wolontariuszy, jak i uczestników

Kontakt

Caminhar - A.C.A.S.

Rua Movimento das Forças Armadas, 17, 7400-246 Ponte de Sor, Portugalia

Elisabete Oliveira, email: lisa@caminhar.org

HISZPANIA

PAMPELUNA

OGRÓD SPOŁECZNOŚCI MIEJSKIEJ PIPARRIKA – DZIAŁANIE AUZOLAN

OGRÓD SPOŁECZNOŚCI MIEJSKIEJ PIPARRIKA – OTWARTE WARSZTATY: WYMIANA WIEDZY

PROJEKT ETXARPE: MIEJSKIE ZIELONE TARASY

OGRÓD SPOŁECZNOŚCI MIEJSKIEJ PIPARRIKA – DZIAŁANIE AUZOLAN

Co

To jedno z naszych najważniejszych działań. Auzolan* jest baskijskim słowem oznaczającym pracę wykonywaną razem dla wspólnego celu i wspólnych korzyści, poprzez którą budujemy silniejszą społeczność. Organizujemy jeden Auzolan każdego miesiąca w celu utrzymania i rozwoju naszego wspólnotowego ogrodu. Zwykle robimy go w sobotnie poranki. Dzięki wspólnemu wysiłkowi, przekształciliśmy zdegradowaną przestrzeń publiczną w piękny plac z ogrodowymi grządkami pełnymi warzyw i kwiatów. Praca przy uprawie zapewnia zmienne, aktywne środowisko dla osób w różnym wieku, różnego pochodzenia i wykształcenia, daje możliwość interakcji, dzielenia się wiedzą i nabywania nowych kompetencji.

* Auzo = osiedle, Lan = praca

Dlaczego

- Pomaga promować sąsiedzką partycypację
- Zachęca do relacji międzypokoleniowych
- Ułatwia włączenie się w społeczność
- Utrzymuje perspektywę równości płci
- Ułatwia budowanie międzykulturowej społeczności
- Zapewnia współpracę między różnymi ludźmi i stowarzyszeniami
- Jest przydatne do edukacji ekologicznej
- Przyjazne środowisko do nauki lokalnych języków
- Szkolenie w pracy zespołowej

IGA ICA ENV LOC LAN SOC

Kto

ORGANIZATOR:

- Stowarzyszenie Piparrika

WSPÓŁPRACOWNICY:

- Stowarzyszenia z sąsiedztwa
- Lokalne organizacje działające na rzecz integracji społecznej i edukacji

GRUPY DOCELOWE:

- Każdy mieszkaniec, który zamierza uczestniczyć w projekcie
- Sąsiedzi (rodziny, kobiety, młodzież, inni)
- Osoby zagrożone wykluczeniem społecznym
- Cudzoziemcy, którzy od niedawna mieszkają w mieście

Jak

- Oszacować zadania do wykonania przed Auzolan
- Zorganizować materiały, które mają zostać użyte
- Podzielić odpowiedzialność za każde zadanie
- Rozpowszechnić informację o aktywności
- Specjalne zaproszenia dla niektórych stowarzyszeń wysyłane każdego miesiąca

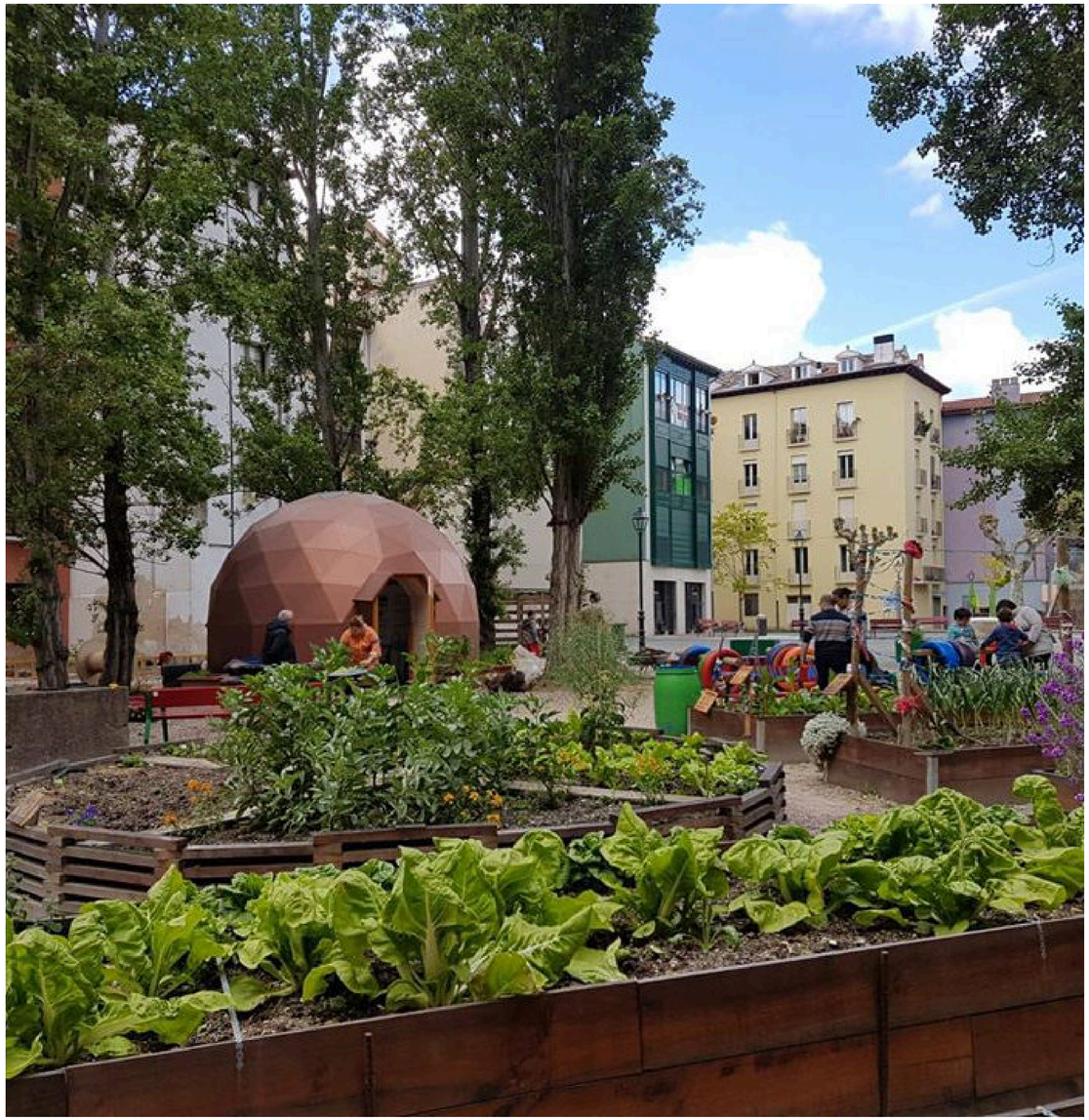

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

PRZED DZIAŁANIEM

1. Zadecydowanie o terminie spotkania. Zwykle robimy je w sobotnie poranki raz w miesiącu
2. Określenie zadań do wykonania podczas warsztatów Auzolan
3. Określenie, jakie materiały (narzędzia, gleba, nasiona, rośliny itp.) będą potrzebne
4. Przygotowanie i pozyskanie materiałów
5. Rozpowszechnienie informacji o aktywności (za pośrednictwem mediów społecznościowych i plakatów rozwieszonych na ulicach osiedla)

W TRAKCIE DZIAŁANIA

1. Zebranie i powitanie ludzi
2. Zorganizowanie ludzi w różnych zespołach roboczych w zależności od zadań, ich potrzeb i zainteresowań
3. Rozdanie materiałów
4. Rozpoczęcie pracy i cieszenie się ogrodem!
5. Ćwiczenie zawsze kończymy wspólnym posiłkiem, w miarę możliwości wykorzystując warzywa z ogrodu

Kontakt

Asociación Piparrika Elkartea

Aldapakalea 3-5, Iruñea-Pampeluna, Nawarra, Hiszpania

Email: huertoaldezaharra@gmail.com

facebook.com/Piparrika/ #piparrikaherribaratza

OGRÓD SPOŁECZNOŚCI MIEJSKIEJ PIPARRIKA – OTWARTE WARSZTATY: WYMIANA WIEDZY

Co

Warsztaty dotyczą różnych tematów, które są dostosowane do filozofii projektu. Ludzie, którzy chcą zaoferować określoną wiedzę lub umiejętności, proponują teoretyczne i praktyczne warsztaty otwarte dla każdego. Zazwyczaj organizuje się je w samym ogrodzie lub w domu kultury w pobliżu ogrodu (w zależności od warunków pogodowych). Wybrane przykłady realizowanych tam tematów to: rośliny lecznicze, gotowanie, techniki rolnicze, kosmetyki naturalne, kompostowanie itp. Przeważnie mają one na celu dostarczenie mieszkańcom przydatnej wiedzy związanej z troską o nasze życie i środowisko.

Dlaczego

- Pomaga promować wśród ludzi partycypację
- Ułatwia relacje międzypokoleniowe i międzykulturowe
- Promuje przekazywanie lokalnej wiedzy
- Zachęca ludzi do dzielenia się pomysłami, wiedzą i nauką
- Są przyczynkiem do refleksji na temat istotnych kwestii, takich jak środowisko, rolnictwo ekologiczne, zdrowie, konsumpcja itp.
- Generuje współpracę między różnymi jednostkami i stowarzyszeniami
- Jest aktywnością wspierającą rozwój umiejętności językowych
- Dostępne dla każdego (nie trzeba płacić ani rejestrować się)

IGA ICA ENV LOC SOC

Kto

ORGANIZATOR:

- Piparrika Association

WSPÓŁPRACOWNICY:

- Każdy mieszkaniec, który chce się dzielić/wymieniać wiedzą
- Lokalne organizacje zajmujące się integracją społeczną, edukacją, środowiskiem itp.

GRUPY DOCELOWE:

- Każdy mieszkaniec, który zamierza wziąć udział w warsztatach
- Sąsiedzi (np. rodziny, kobiety, młodzież)
- Osoby zagrożone wykluczeniem społecznym
- Cudzoziemcy, którzy od niedawna mieszkają w mieście

Jak

- Wniosek zostaje przyjęty
- Uzgodnienie daty i formy warsztatów
- Rozpowszechnienie informacji o aktywności
- Specjalne zaproszenia dla wybranych stowarzyszeń

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

PRZED DZIAŁANIEM

1. Przyjęcie propozycji tematu warsztatów
2. Ustalanie daty, treści, formy itp.
3. Określenie jakie materiały są potrzebne i wybór lokalizacji warsztatów
4. Rozpowszechnienie informacji o aktywności (media społeczno-ściowe i plakaty na ulicach)

W TRAKCIE DZIAŁANIA

1. Zebranie i powitanie ludzi
2. Rozpoczęcie warsztatów. Uczmy się i cieszmy!

Kontakt

Asociación Piparrika Elkartea

Aldapakalea 3-5, Iruñea-Pampeluna, Nawarra, Hiszpania

Email: huertoaldezaharra@gmail.com

facebook.com/Piparrika/ #piparrikaherribaratza

PROJEKT ETXARPE: MIEJSKIE ZIELONE TARASY

Co

Jest to projekt mający na celu odzyskanie opuszczonego terenu. Stworzyliśmy miejsce spotkań towarzyskich, wypoczynku i nauki: krajobrazowy punkt widokowy z ekologicznym ogrodem do użytku publicznego. Projekt opiera się na metodologii uczenia się poprzez prace społeczne.

Dlaczego

- Stare miasto Berriozar nie miało publicznego miejsca wypoczynku
- Istniały niewykorzystane zdegradowane tereny komunalne
- Pojawiła się możliwość wykorzystania tego kawałka ziemi w celu przeszkolenia naszych uczniów
- W ciągu roku szkolnego zostają wykonane różne prace (stolarstwo, kamieniarstwo, konserwacja, ogrodnictwo i rolnictwo)
- Satysfakcja uczniów dzięki zapewnieniu pozytywnych działań poszczególnym ludziom i ogółowi społeczeństwa
- Uzupełnienie i poszerzenie naszych formalnych programów edukacyjnych

IGA ICA ENV LOC LAN SOC

Kto

ORGANIZATOR:

- Stowarzyszenie Lantxotegi

WSPÓŁPRACOWNICY:

- Fundacja Educo
- Rada Miasta Berriozar
- Samorząd Nawarry

GRUPY DOCELOWE:

- 60 osób w wieku 15-21 lat (każdy rocznik szkolny)
- Sąsiedzi z Berriozar
- Sąsiedzi z ościennych miast

Jak

- Stowarzyszenie Lantxotegi wykrywa zdegradowane miejsce w starej części miasta
- Proponuje rewitalizację Radzie Miasta
- Otwiera proces partycypacyjny
- Znajduje fundusze
- Szkoli i przygotowuje uczniów do różnych zadań

PRZEWODNIK KROK PO KROKU

1. Proces partycypacyjny: planowanie i zbieranie propozycji wśród uczniów z ramienia Stowarzyszenia Lantxotegi
2. Złożenie wniosku do Rady Miasta
3. Zaangażowanie różnych grup, instytucji, osób i stowarzyszeń:

- Rada Miasta Berriozar. Umożliwia wykorzystanie miejsca, materiałów i lokali oraz wspiera ekonomicznie.
- Sąsiedzi z Berriozar. Najpierw opracowana jest ankieta skierowana do zainteresowanych osób. Następnie sąsiedzi uczestniczą w utrzymaniu ekologicznego ogrodu. Wymiana płodów ogrodniczych w okresie wakacyjnym umożliwia i wzmacnia uczenie się w wymiarze międzypokoleniowym
- Departament Edukacji Samorządu Nawarry. Wspiera zarówno pod względem finansowym, jak i osobistym i zawodowym oraz umożliwia edukację międzykulturową

4. Aktywne poszukiwanie finansowania. Z innymi stowarzyszeniami, fundacjami, organizacjami pozarządowymi
5. Włączenie efektów pracy, przedmiotów i modułów do programu edukacyjnego stowarzyszenia
6. Przeprowadzenie, tam gdzie jest to stosowne, szkolenia niezbędnego do realizacji różnych zadań
7. Świętowanie i cieszenie się co roku zarówno z samego procesu, jak i z nowopowstałego miejsca

Kontakt

Lantxotegi Elkartea

San Esteban, 76. Berriozar, Nawarra, Hiszpania

Email: lantxotegi@lantxotegi.org, www.lantxotegi.org

Google: wpisz “ProyectobancalesLantxotegi”

ORGANIZACJE PARTNERSKIE

NIEMCY
Volkshochschule Braunschweig GmbH

NORWEGIA
Arendal Adult Learning Center
(Arendal voksenopplæring)

POLSKA
Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych (OWOP)

PORTUGALIA
Caminhar – A.C.A.S.

HISZPANIA
Asociación Piparrika Elkartea
Lantxotegi Elkartea

Volkshochschule
Braunschweig GmbH

Volkshochschule Braunschweig GmbH

Volkshochschule (VHS) jest lokalnym centrum edukacji publicznej w Brunszwiku (250 000 mieszkańców), położonym w centrum miasta. Główne obszary pracy, obok szerokiej gamy kursów dla dorosłych, to język niemiecki jako drugi/obcy język, szkolenia językowe w 21 różnych językach, uczenie umiejętności czytania i pisania oraz edukacja podstawowa, szkolenia poza stanowiskiem pracy (tzw. off-the-job), szkolenia dla młodszych dorosłych, kursy dla osób bezrobotnych.

W imieniu miasta VHS koordynuje programy dla osób długotrwale bezrobotnych. W styczniu 2020 r. VHS zatrudniał 200 pracowników oraz 400 niezależnych nauczycieli i instruktorów kursów zawodowych.

Od 2012 roku Volkshochschule jest jednym z ośmiu regionalnych centrów kształcenia podstawowego (RGZ) w landzie Dolna Saksonia, koncentrującym się na współpracy z przedsiębiorstwami i lokalnymi partnerami w celu wypracowania innowacyjnych form kursów umiejętności podstawowych organizowanych w miejscu pracy z pomocą różnych lokalnych partnerów, w tym instytucji kultury, takich jak teatr i biblioteka; wykorzystanie doświadczeń takiej współpracy miało miejsce już w poprzednich latach.

Każdego roku RGZ organizuje projekty kulturalne i polityczno-historyczne, w których podstawowe kursy edukacyjne, realizowane dzięki współpracy z różnymi partnerami, poruszają m.in. takie tematy, jak ślady lokalnych autorów i artystów, czy historia od czasów prehistorycznych po czasy współczesne.

W 2016 i 2017 r. RGZ VHS w Brunszwiku kładł nacisk na tworzenie projektów w zakresie edukacji podstawowej dla dzielnic miasta. W tym kontekście VHS współpracował z wieloma partnerami, aby docierać do grup docelowych w danej dzielnicy miasta.

Jako jedno z głównych miejsc realizacji zajęć edukacyjnych i towarzyskich, VHS wdraża projekt ogrodnictwa miejskiego, w dwóch częściach miasta, z udziałem licznych grup uczestników i połączone z różnymi wydarzeniami.

Volkshochschule Braunschweig GmbH

Alte Waage 15, 38100 Brunszwik, Niemcy

www.vhs-braunschweig.de

ARENDAL VOKSENOPPLÆRING

Arendal voksenopplæring

Arendal voksenopplæring (Centrum Kształcenia Dorosłych w Arendal) znajduje się na południowym wybrzeżu Norwegii, w gminie Arendal. Miasto ma 44 000 mieszkańców, a szkoła zatrudnia 65 pracowników. Szkoła jest częścią Sørlandet Kunnskapshavn, tj. klastra lokalnych, regionalnych i krajowych firm działających tam oprócz centrum naukowego i centrum nauki. Jest to powierzchnia 27 000 m2, na której spotykają się mieszkańcy, firmy, zainteresowane podmioty publiczne i instytucje edukacyjne.

Jesteśmy innowacyjnym centrum zasobów dla nauki dorosłych z ofertą adresowaną do różnych grup użytkowników, pracującym z wykorzystaniem różnych metod nauczania. Każdego roku do naszej szkoły jest zapisywanych około 400 – 500 uczniów w wieku od 16 do 70 lat, z czego 95% z językiem norweskim jako językiem drugim. Zawsze zachęcamy naszych uczniów i ułatwiamy im uczestnictwo w różnych procesach demokratycznych toczących się w naszej społeczności. Jednym z naszych celów jest bowiem umożliwienie imigrantom uczestnictwa w aktywnym obywatelstwie i przygotowanie ich do pracy, życia lub przyszłych studiów poprzez podnoszenie ich umiejętności i kompetencji. Wszystko to odbywa się w szkole, ale także poprzez szeroką współpracę z sektorem wolontariatu. Kolejnym naszym celem jest służenie ludziom, którzy już zostali zatrudnieni, w celu wzmocnienia ich pozycji w wykonywanych zawodach lub zapobieżenia utraty przez nich miejsc na rynku pracy z powodu braku podstawowych umiejętności.

Arendal voksenopplæring

Kystveien 2b, 4841 Arendal, Norwegia

https://www.arendal.kommune.no/tjenester/skole/voksenopplaringen/

OWOP

Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych (OWOP)

Misją OWOP jest wspieranie aktywności społecznej obywateli i ich organizacji. Od ponad 20 lat wspieramy organizacje pozarządowe i lokalnych liderów poprzez szkolenia, konsultacje i animację. Wspieramy grupy inicjatywne, które planują założyć organizacje pozarządowe. Realizujemy szereg projektów na rzecz lokalnych organizacji pozarządowych. Naszym celem jest wzmocnienie potencjału organizacji, przygotowanie liderów i społeczności lokalnych. Szkolimy członków zarządu, liderów organizacji, finansistów, koordynatorów projektów, lokalnych liderów i wolontariuszy. Animujemy tworzenie lokalnych i regionalnych sieci oraz federacji organizacji pozarządowych.

Ważną częścią naszej działalności jest także obszar współpracy sektora. Budujemy partnerstwa z jednostkami samorządu terytorialnego, zwiększając w ten sposób udział organizacji w procesach partycypacyjnych. Wprowadzamy nowe formy działań partycypacyjnych, w tym konsultacji społecznych. Staramy się być partnerem dla jednostek samorządu terytorialnego. Uczestniczymy w planowaniu i wdrażaniu polityk publicznych.

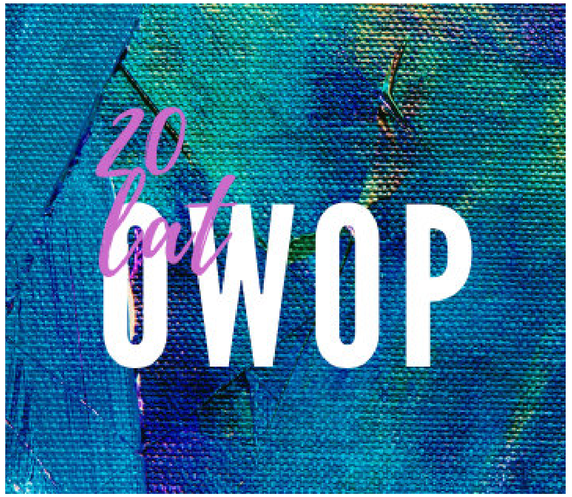

Ośrodek Wspierania Organizacji Pozarządowych

Modlińska 6/U3, 15-066 Białystok, Polska

www.owop.org.pl

Caminhar – A.C.A.S.

Caminhar to prywatna instytucja non-profit bazująca na solidarności społecznej założona w 2002 r. w Ponte de Sor w Portugalii przez grupę wolontariuszy ze społeczności lokalnej. Jej misją jest zapewnienie wsparcia społecznego i edukacyjnego w celu przekształcenia społeczności lokalnej w bardziej świadomą, aktywną, wspierającą i posiadającą wiedzę, głównie poprzez wdrażanie usług i projektów przyczyniających się do poprawy jakości życia ludzi i promowanie rozwoju społeczności lokalnej, z naciskiem na lokalne partnerstwa i siłę dzielenia się umiejętnościami i zasobami z jednej strony oraz rozwój dialogu międzypokoleniowego z drugiej strony.

Naszą grupą docelową jest społeczność lokalna. Dlatego pracujemy z dziećmi, młodzieżą, rodzinami i seniorami, stawiając sobie za główny cel przyczynienie się do ich dobrego samopoczucia i poczucia przynależności do społeczności lokalnej, narodowej i europejskiej.

Nasze projekty edukacyjne i szkoleniowe dla dorosłych mają na celu promocję:

- zdrowego stylu życia,
- aktywnego obywatelstwa,
- aktywnego starzenia się,
- sztuki i rzemiosła,
- rozwoju osobistego i społecznego poprzez relacje międzypokoleniowe,
- praktyki wolontariatu,
- treningu i rozwoju umiejętności rodzicielskich.

Nasze główne usługi edukacji dorosłych to:

- Uniwersytet Trzeciego Wieku, nieakademicki program edukacyjny dla osób dorosłych w wieku powyżej 50 lat;
- Lokalna sieć wolontariatu, która zapewnia regularne szkolenia i możliwości rozwoju osobistego wolontariuszom w ramach sieci i całej społeczności;
- Projekt edukacyjny „ABC", który zapewnia zarówno wsparcie jak i szkolenie dla uczniów szkół podstawowych i rodziców z zakresu umiejętności rodzicielskich, rodzin i innych członków społeczności zaangażowanych w edukację;
- Chór gospel Ponte de Sor, międzyreligijny chór wspólnotowy, którego celem jest promowanie spójności społecznej poprzez muzykę i śpiew.

Caminhar – A.C.A.S.

RuaMovimento das Forças Armadas, 17, 7400-246 Ponte de Sor, Portugalia

http://www.caminhar.org/

Asociación Piparrika Elkartea

Piparrika to stowarzyszenie non-profit założone przez mieszkańców starego miasta Pampeluny. Pomysł założenia stowarzyszenia pojawił się w czerwcu 2013 r. jako inicjatywa obywatelska, a budowę ogrodu dla społeczności miejskiej rozpoczęto w lutym 2017 r., po uzyskaniu na to przestrzeni publicznej w 2016 r. Jest to samodzielnie zarządzany projekt prowadzony przez grupy robocze i wolontariuszy zorganizowanych w zespołach, przeważnie z samowystarczalnym zarządem. Udział sąsiedztwa i współpraca z różnymi stowarzyszeniami są kluczowymi czynnikami dla tworzenia i rozwoju projektu.

Głównym celem jest przyczynienie się do wzmocnienia społeczności poprzez uczynienie jej bardziej proaktywną i spójną z perspektywą społeczną, edukacyjną i środowiskową. Dążymy również do promowania zrównoważonego rozwoju, perspektywy równości płci, integracji społecznej, międzykulturowości, relacji międzypokoleniowych oraz odzyskiwania zdegradowanych przestrzeni publicznych. Krótko mówiąc, ogród funkcjonuje jako miejsce spotkań i jest środkiem do osiągnięcia naszych różnych celów.

Piparrika była oficjalnym partnerem projektu, ale w trakcie jego realizacji była wspierana przez Lantxotegi, pełniące rolę organizacji współpracującej.

Lantxotegi Elkartea

Lantxotegi to stowarzyszenie non-profit, uznane za organizację użyteczności publicznej, które zostało założone w Berriozar w 1983 r. przez społeczność lokalną, zaniepokojoną rosnącą descholaryzacją i bezrobociem młodych ludzi w okolicy, w tym wielu osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Stowarzyszenie ma na celu zapewnienie osobom, z którymi współpracuje, wszystkich niezbędnych zasobów (osobistych, relacyjnych, pracowniczych, kulturalnych itp.), pozwalających im rozwijać się i być protagonistami procesów normalizacji, adaptacji i integracji, tak aby udało nam się zapobiec ich wykluczeniu społecznemu. W tej chwili w naszej organizacji współpracujemy z młodymi ludźmi znajdującymi się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, poprzez trzy formalne programy edukacyjne:

- Dostosowany program nauczania w oparciu o analizę głównych składowych (PCA) dla dzieci poniżej 14 i 15 lat – jest elementem obowiązkowej edukacji;
- Podstawowe szkolenie zawodowe z zakresu ogrodnictwa i kompozycji kwiatowych dla młodzieży w wieku od 15 do 17 lat, która nie ma dyplomu ukończenia szkoły średniej;
- Profesjonalne warsztaty zarządzania i utrzymania nieruchomości dla młodych ludzi w wieku od 17 do 21 lat.

Ponadto Lantxotegi ma też szkołę wypoczynku i czasu wolnego dla młodzieży, która oferuje kursy we współpracy z organizacją ENAJ. Latem odbywają się w niej obozy ze stypendiami, również dla młodych ludzi z okolicy mających poważne trudności społeczno-ekonomiczne.

Asociación Piparrika Elkartea
Aldapakalea 3-5, Iruñea-Pamepluna, Nawarra, Hiszpania

Facebook: @Piparrika, Instagram: @PiparrikaHerriBaratza

Lantxotegi Elkartea:

San Esteban, 76. Berriozar, Nawarra, Hiszpania

www.lantxotegi.org